

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

2 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Ala Cobăneanu

Judecătorii Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari, Mariana Pitic, Nicolae Craiu

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Arabadji Gheorghe XXXXX născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.11.2014- 12.05.2016;

Instanța de apel: 03.06.2016- 17.01.2017;

04.09.2017-19.02.2018;

01.03.2019-13.11.2019

Instanța de recurs: 05.05.2017- 20.06.2017;

12.06.2018-15.01.2019;

23.03.2020- 02.07.2020

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința din 12 mai 2016 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga, Arabadji Gheorghe a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța această sentință instanța a reținut că, de către organul de urmărire penală Arabadji Gheorghe a fost învinuit că, la 13 august 2013, orele 19:40, conducând automobilul de model „Mercedes 200E”, cu n/î XXXXX, încălcând prevederile art. 39 din Regulamentul circulației rutiere, care obligă conducătorul

mijlocului de transport înainte de începerea deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, nu a ținut cont de situația rutieră, nu s-a asigurat în securitatea manevrei executate și s-a deplasat pe carosabilul vizavi de clădirea fabricii „Asena-Textil”, str. Lenin 42 or. Ceadâr-Lunga, necedând trecerea motocicletei de model „Kawasaki”, fără n/î, condusă de V. Calac care se deplasa în aceeași direcție de deplasare și, contrar prevederilor art. 28 pct. 3, art. 42 și Anexei nr. 4 din Regulamentul circulației rutiere, a început să execute manevra de întoarcere pe carosabil, ca rezultat, a comis tamponarea cu motocicleta indicată. În consecință, V. Calac care conducea motocicleta „Kawasaki”, a suportat vătămări corporale în rezultatul cărora ulterior a decedat.

Acțiunile inculpatului au fost calificate de organul de urmărire penală în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență decesul unei persoane.

3. Sentința a fost contestată cu apel de acuzatorul de stat care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, cu condamnarea inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea apelului s-au invocat următoarele:

- în cadrul cercetării judecătorești s-a demonstrat cu certitudine că inculpatul Gh. Arabadji, conducând automobilul de model „Mercedes 200” și ieșind de pe laterala străzii, a început să traverseze drumul cu scopul întoarcerii și deplasării în sens opus;

- pe această porțiune de carosabil, efectuarea acestei manevre este interzisă, deoarece este prezent marcajul linia dublă continuă, fapt confirmat de informația eliberată de ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” din 12 decembrie 2013, potrivit căreia porțiunea str. Lenin din or. Ceadâr-Lunga, cuprinsă între străzile Carl Marx și Tanasoglu, are 4 benzi de circulație. Fluxurile de circulație opuse sunt separate prin marcajul dublu 1.3, iar zonele de trecere liberă sunt separate prin marcajul 1.5. Lățimea unei benzi de circulație constituie 3,6 și 2,75 metri. Prezența marcajelor rutiere menționate rezultă și din schema accidentului rutier, semnată de inculpat. În cadrul cercetării judecătorești a fost prezentat și foto tabelul anexat la procesul verbal de cercetare la fața locului și înscrierea pe CD, unde se observă două linii continue, care delimitează direcția de circulație pe sectorul de drum respectiv și anume în locul în care s-a produs accidentul rutier;

- deși instanța în sentință a reținut declarațiile martorilor G. Miliș și V. Grecov, care au menționat că în locul accidentului rutier erau două linii continue, iar perpendicular carosabilului se afla automobilul de model „Mercedes 200E”, care trecuse complet cu roata din față de linia continuă, ieșind pe contrasens, aceste afirmații nu au fost apreciate;

- instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul, care a declarat că în anul 2012, pe sectorul de drum pe care s-a produs accidentul rutier erau linii duble continue, însă la momentul producerii accidentului acestea nu erau. Adică, inculpatul indică

direct că el cunoștea că pe acest sector de drum nu este permisă întoarcerea sau virarea la stânga, fiind prezente liniile duble continue;

- nu au fost apreciate declarațiile martorilor S. Vornicov, L. Ormanji, V. Grecov, G. Padulov, N. Keleş, G. Cojocaru și D. Culev, care au declarat că, după producerea accidentului rutier, inculpatul a schimbat locul automobilului fapt ce denotă că acesta a înțeles că a încălcat regulile de circulație rutieră pe segmentul respectiv de drum, unde a avut loc accidentul rutier și a deplasat automobilul în spate cu câțiva metri de la locul accidentului. Roțile din față ale automobilului au fost mutate de pe liniile duble continue, încercând astfel să ducă în eroare organul de urmărire penală în scop de eschivare de la răspunderea penală.

3.1. Apel împotriva sentinței a declarat și succesorul victimei, M. Calac, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, de condamnare conform învinuirii formulate, cu admiterea acțiunii civile, argumentând următoarele:

- instanța nu a luat în considerație și nu a apreciat probele prezentate de acuzare, probe care demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului;

- locul în care inculpatul a efectuat manevra de întoarcere este marcat cu linie dublă continuă, care potrivit fotografiilor anexate la procesul-verbal de cercetare la fața locului, era destul de vizibilă, astfel inculpatul nu avea voie să efectueze manevra de întoarcere pe acest sector de drum, însă instanța a ignorat faptul dat.

4. Prin decizia din 17 ianuarie 2017 a Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, prima instanță corect a constatat circumstanțele de fapt și de drept, just a apreciat probele prezentate și a pronunțat o sentință legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel a conchis că partea acuzării nu a prezentat suficiente probe obiective, veridice și concludente care să confirme cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

În cadrul dezbaterilor judiciare, s-a constatat cu certitudine că inculpatul în cadrul efectuării manevrei de întoarcere pe partea carosabilă a drumului, nu a încălcat Regulamentul circulației rutiere, nu a comis tamponarea cu motocicletă, iar leziunile corporale prezente la victimă nu au apărut în urma tamponării mijloacelor de transport.

La fel, s-a constatat obiectiv că în timpul efectuării manevrei de întoarcere, după ieșirea automobilului condus de inculpat pe contrasens, de automobil s-a lovit motocicletă necontrolată și ulterior și motociclistul, care neisprăvindu-se cu manevra de frânare a căzut de pe motocicletă la câțiva metri până la automobil.

Potrivit declarațiilor martorilor și inculpatului, acesta a efectuat manevra de întoarcere, deplasându-se inițial de pe marginea drumului, a parcurs o oarecare distanță pe banda sa de circulație, după care s-a întors în direcție opusă, ieșind pe contrasens.

Analizând probele cercetate, instanța de apel a conchis că anume acțiunile motociclistului au generat producerea accidentului și consecințele survenite, or anume viteza de deplasare excesivă nu i-a permis conducătorului motocicletei să aprecieze intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier pentru a evita tamponarea prin frânare, ieșind pe banda de circulație cu sens opus, răsturnându-se lateral și tamponându-se de automobil.

S-a mai menționat că în timpul conducerii motocicletei V. Calac nu avea casca de protecție, iar leziunile corporale ce au dus la decesul victimei, ar fi putut surveni atât în timpul căderii motocicletei în timpul deplasării, cât și în timpul tamponării motocicletei cu automobilul, dubiul evident urmând a fi interpretat în favoarea inculpatului.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel cu recurs ordinar a contestat-o acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului declarat recurentul a invocat aceleași argumente care au fost înserate în cererea de apel, menționând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Prin decizia din 20 iunie 2017 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat a fost admis, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Cahul.

În argumentarea deciziei adoptate Colegiul lărgit a relevat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor prezentate de partea acuzării, fapt ce echivalează cu nemotivarea hotărârii.

Colegiul penal lărgit a mai menționat, că potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond nu a apreciat fiecare probă administrată pe caz separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, indicate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins toate probele aduse în sprijinul învinuirii.

La fel instanța de recurs a statuat că, instanța de apel judecând cauza, nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată legal. Mai mult, instanța nu a apreciat probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins toate probele aduse în sprijinul învinuirii.

Totodată, Colegiul lărgit a mai menționat că decizia conține concluzii divergente și contradictorii referitor la modul în care la victimă au apărut leziunile corporale.

De asemenea, Colegiul a statuat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul acuzării inclusiv sub aspectul că probele cercetate au fost eronat apreciate, precum și faptul că instanța și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal al ședinței.

7. Prin decizia din 19 februarie 2018 a Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

În argumentarea deciziei adoptate Colegiul judiciar a menționat că, analizând probele prezentate de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii imputate inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a conchis că acestea nu dovedesc incontestabil vinovăția lui Arabadji Gheorghi în săvârșirea accidentului rutier, care a avut loc pe data de 13 august 2013, aproximativ la orele 19:40, în or. Ceadâr-Lunga str. Lenin.

Colegiul judiciar a apreciat critic argumentul invocat de procuror și succesorul părții vătămate, M. Calac, că pe porțiunea de drum în care a avut loc accidentul rutier efectuarea manevrei de întoarcere este interzisă de Regulamentul circulației rutiere, în legătură cu prezența pe partea carosabilă a marcajului longitudinal de separare. Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului și foto-tabelului anexat la procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier se observă că pe acea porțiune de drum lipsește banda de separare (f.d. 8-14 vol. I). Mai mult, în schema accidentului rutier linia de separare este marcată convențional. Alegația procurorului că prin informația ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” din 12 decembrie 2013, se confirmă prezența pe partea carosabilă a marcajului longitudinal de separare, Colegiul judiciar a considerat-o neîntemeiată, or, conform acestei informații pe acest sector de drum, până la accident, marcajul a fost făcut în luna august anul 2012 și termenul normativ de exploatare a lui constituie 6 luni.

Colegiul judiciar a reținut că încălcările Regulamentului circulației rutiere imputate lui Gh. Arabadji nu au avut loc și nu au fost demonstrate prin probe de către partea acuzării. Din declarațiile martorilor precum și din materialele cauzei se certifică faptul că, înainte de a efectua manevra de întoarcere, inculpatul s-a convins în siguranța acestei manevre și la momentul începerii deplasării el nu a creat și nu a putut crea în mod obiectiv obstacole pentru alți participanți la trafic, inclusiv și motociclistului V. Calac. Motociclistul fiind implicat în trafic avea obligația să se oprească la culoarea roșie a semaforului, să conducă motocicleta cu viteză permisă în sectorul de drum, fiind constatat că motocicleta se deplasa cu depășirea vitezei permise, depășind viteza cu minim de 21 km/oră.

În concluzie Colegiul judiciar a reiterat că, reieșind din intensitatea circulației și circumstanțele cazului, Gh. Arabadji a fost în drept să conteze pe faptul că participanții traficului rutier nu vor începe să se deplaseze la semnalul roșu al semaforului cu viteză excesiv de mare.

Astfel, instanța de apel a conchis că, Gh. Arabadji nu a admis încălcări ale Regulamentului circulației rutiere care ca consecință s-ar afla în legătură causală cu decesul lui V. Calac, pe când starea de XXXXX care nu i-a permis lui V. Calac să aprecieze corect situația creată în trafic, comportamentul agresiv manifestat prin maniera conducerii agresive cu depășirea limitei admisibile de viteză au constituit cauza producerii accidentului și consecințelor survenite. Mai mult ca atât, motociclistul a avut posibilitatea de a ocoli automobilul, lățimea străzii fiind de 12 metri, însă starea de XXXXX și viteza excesivă nu i-au permis motociclistului să stabilizeze mersul motocicletei în urma frânării, motiv din care s-a produs accidentul rutier.

Colegiul a mai remarcat faptul că motocicleta a ieșit pe banda de circulație cu sens opus și s-a răsturnat pe partea laterală astfel ieșind de sub controlul conducătorului, pe când toți martorii indică faptul că între automobilul și piatra de bordură din dreapta drumului erau circa 4 metri, distanță prin care motociclistul putea ocoli automobilul. Astfel, instanța a respins argumentele procurorului că, prin culcarea motocicletei pe carosabil V. Calac încerca să oprească motocicleta, deoarece respectiva acțiune mai mult indică asupra stagiului mic și lipsei de experiență a șoferului în conducerea motocicletei cu propulsoare de capacitate mare și incapacitatea acestuia de a prevedea riscurile conducerii agresive.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar a contestat-o acuzatorul de stat, care invocând temeiul de drept prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, argumentând următoarele:

- instanța de apel neîntemeiat nu a luat în considerație concluziile expertizelor judiciare nr. 0054 din 31 octombrie 2013 și nr. 1379 din 8 august 2014, argumentând că conducătorul motocicletei avea posibilitatea tehnică de a preveni tamponarea, precum și că din punct de vedere tehnic conducătorul motocicletei urma să procedeze în conformitate cu prevederile art. 45 pct. 2) Regulamentului Circulației Rutiere. Instanța urma să dea o apreciere din punct de vedere juridic cum trebuia să procedeze conducătorii mijloacelor de transport;

- motivarea instanței de apel precum că distanța de la începerea frânării și până la tamponare de 25 metri și timpul de reacție a lui V. Calac , care era încetinită datorită stării de XXXXX, dovedesc că Gh. Arabadji nu a intersectat periculos linia de deplasare a motociclistului, este una neîntemeiată. Urma de frânare și urma de derapare sunt două lucruri diferite. Concluzia instanței precum că reacția lui V. Calac era încetinită este doar o presupunere, iar starea de XXXXX cu concentrația XXXXX în sânge de 0,2% nu ating nici gradul minim prevăzut la art.134¹² Cod penal, adică este permisivă;

- în speță nu are nicio legătură faptul că V. Calac a trecut sau nu la semnalul galben sau roșu al semaforului în intersecția situată la distanță de 117 metri de locul accidentului, important este faptul că pentru conducătorul motocicletei a apărut obstacol - automobilul inculpatului, care cu încălcarea prevederilor art. 39 și 40 pct.1 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, a încercat să efectueze manevra de întoarcere spre stânga direct din locul de staționare - de la parcare din dreapta a carosabilului;

- Gh. Arabadji conducând mijlocul de transport și efectuând manevra de întoarcere, a încălcat prevederile art. 39 din Regulament, deoarece înaintea schimbării direcției de mers, nu s-a asigurat că această manevră va fi executată în siguranță și a creat obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, inclusiv și pentru motocicleta „Kawasaki” condusă de către V. Calac;

- în cazul circulației cu dublu sens, Gh. Arabadji urma să se apropie din timp de axa drumului înainte de a efectua manevra de întoarcere, însă acesta contrar prevederilor art. 40 pct.1 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, a început manevra de întoarcere deodată de la locul staționării situat pe marginea dreaptă a carosabilului;

- în speță s-a constatat legătura causală între încălcările Regulamentului circulației rutiere admise de către Gh. Arabadji și urmările prejudiciabile - accidentul rutier și decesul lui V. Calac;

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția.

9. Prin decizia din 15 ianuarie 2019 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat a fost admis, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Cahul.

În argumentarea deciziei adoptate, Colegiul lărgit a relevat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor prezentate de partea acuzării, fapt ce echivalează cu nemotivarea hotărârii.

Colegiul penal lărgit a mai menționat, că potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond nu a apreciat fiecare probă administrată pe caz separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, indicate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins toate probele aduse în sprijinul învinuirii.

La fel instanța de recurs a statuat că, instanța de apel judecând cauza, nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentința nemotivată legal. Mai mult, instanța nu a apreciat probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins toate probele aduse în sprijinul învinuirii.

De asemenea, Colegiul a statuat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul acuzării inclusiv sub aspectul că probele cercetate au fost eronat apreciate, precum și faptul că instanța și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal al ședinței.

10. Prin decizia din 13 noiembrie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Cahul, s-au respins ca nefondate apelurile declarate de către procurorul în Procuratura r-lui Ceadâr-Lunga și succesorul victimei Marina Calac.

În argumentarea deciziei Colegiul penal a menționat că prima instanță a făcut o analiză completă și precisă a mijloacelor de probă administrate în cauză, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată, concluzionând în mod corect că în cauză nu există dovezi convingătoare de vinovăție a inculpatului Arabadji Gheorghe, probele neavând forța necesară pentru a răsturna prezumția de nevinovăție ce operează, potrivit legii, în favoarea inculpatului. Instanța de judecată a respectat prevederile procesuale la examinarea cauzei penale și de asemenea corect a apreciat circumstanțele cauzei penale.

Colegiul judiciar a reținut ca neîntemeiat argumentul apelantului precum că instanța de fond nu a ținut cont de toate circumstanțele ce au avut loc pe cauză, or, judecând cauza, instanța de apel a reverificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate, ajungând la concluzia că instanța de fond corect l-a achitat pe Arabadji Gheorghe de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate de cumulul probelor administrate la cauza penală, care în opinia instanței de apel au fost obiectiv apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul judiciar a constatat, că la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că fapta penală reținută în culpa inculpatului Arabadji Gheorghe nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Colegiul judiciar a remarcat că, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze, este imperios de a supune analizei și aprecierii toate probele acumulate în dosar. De altfel, în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond au fost administrate probe

anume pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor importante, sub toate aspectele, în condiții de nemijlocire și contradicționalitate, în scopul percepției directe a probelor de către instanță și pentru formularea opiniei referitor la vinovăția sau nevinovăția inculpatului Arabadji Gheorghii.

Instanța de apel, analizând în cumul materialul probator, a apreciat critic argumentul invocat de procuror și succesorul părții vătămate, M. Caiac că, pe porțiunea de drum în care a avut loc accidentul rutier efectuarea manevrei de întoarcere este interzisă de Regulamentul circulației rutiere, în legătură cu prezența pe partea carosabilă a marcajului longitudinal de separare.

Or, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului și foto-tabelului anexat la procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier se observă, că pe acea porțiune de drum lipsea banda de separare (f.d. 8-14 vol. I) la momentul producerii accidentului rutier. Mai mult, în schema accidentului rutier linia de separare este marcată convențional, însă din fotografiile efectuate în aceeași zi, se vede ferm, că lipsește banda de separare a carosabilului. Acest fapt a fost confirmat și de către martorii audiați în instanța de apel Cojocar Gheorghe, care a explicat: „Banda de separare nu era”. Despre faptul că la fața locului accidentului rutier în care a fost implicat inculpatul lipsea banda de separare a confirmat și martorul audiat Russu Dmitri, care a declarat că în locul unde dorea să schimbe direcția Arabadji Gheorghii, nu erau nici un indicator care i-ar interzice virarea la acel moment sau careva benzi de separare”.

Alegația procurorului că prin informația ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” din 12 decembrie 2013, se confirmă prezența pe partea carosabilă a marcajului longitudinal de separare, Colegiul judiciar a considerat-o neîntemeiată, or, conform acestei informații pe acest sector de drum, până la accident, marcajul a fost făcut în luna august anul 2012 și termenul normativ de exploatare a lui constituie 6 luni.

Colegiul judiciar, prin prisma pct. 39 din Regulamentul circulației rutiere a concluzionat că învinuirea nu și-au găsit confirmare.

Astfel, deși mijlocul de transport condus de către Arabadji Gheorghii a fost implicat în accidentul rutier, în care a avut de suferit victima Caiac Vadim, nu au fost demonstrate prin probe de către partea acuzării vina inculpatului în producerea accidentului rutier. Or, din declarațiile martorilor precum și din materialele cauzei se certifică faptul că, înainte de a efectua manevra de întoarcere, inculpatul s-a convins în siguranța acestei manevre și la momentul începerii deplasării el nu a creat și nu a putut crea în mod obiectiv obstacole pentru alți participanți la trafic, inclusiv și motociclistului V. Caiac. Motociclistul fiind implicat în trafic avea obligația să se oprească la culoarea roșie a semaforului, fapt care a fost neglijat de acesta și confirmat prin declarațiile martorilor: Vornicov Serghei, Cheleş Nina, Miliș Gheorghii audiați în instanța de fond, care au confirmat că motociclistul a traversat intersecția la culoarea roșie a semaforului.

De altfel, Colegiul a concluzionat că Gheorghii Arabadji nu a admis încălcarea Regulamentului circulației rutiere, care ca consecință s-ar afla în legătură cauzală cu decesul lui Vadim Calac, deoarece acesta în timpul efectuării manevrei de întoarcere, când a văzut că se deplasează o motocicletă cu viteză mărită, a stopat pe loc automobilul, astfel, motociclistul s-a tamponat de automobil.

A mai notat instanța de apel că conform Raportului de expertiză nr. 009383 din 8 august 2014, motociclistul a avut posibilitate de a evita accidentul rutier, prin frânarea la timp și deplasare în conformitate cu prevederile art. 45 pct. 2) din Regulamentul circulației rutiere. Totodată, Colegiul a indicat că motociclistul a avut posibilitate de a ocoli automobilul, deoarece lățimea străzii era de 12 m, însă deplasarea cu viteză excesivă nu i-a permis să stabilizeze mersul motocicletei în urma frânării, motiv din care s-a produs accidentul rutier.

Colegiul a considerat că anume viteza de deplasare excesivă nu i-a permis conducătorului motocicletei să aprecieze intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier pentru a evita tamponarea prin frânare. Totodată, în timpul conducerii motociclistul nu avea cască de protecție ca rezultat cauzându-și leziuni corporale care au dus la deces.

Verificând sentința instanței de fond, colegiul a învederat că destul de minuțios au fost verificate probele prezentate atât de către partea acuzării, cât și a apărării, a apreciat fiecare probă administrată pe caz separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete descrise și apreciate, de fapt și de drept, indicate în rechizitoriu, și a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul învinuirii.

Or, potrivit rechizitoriului, inculpatul este acuzat că, efectuând manevra de întoarcere a automobilului în mijlocul carosabilului, a încălcat prevederile art. 39 din Regulamentul circulației rutiere, care prescriu, inclusiv, că înaintea schimbării direcției de mers trebuia să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic. S-a stabilit însă cu certitudine, că înainte de efectuarea manevrei de întoarcere conducătorul automobilului s-a convins în siguranța efectuării manevrei, dat fiind că la momentul începerii manevrei pe porțiunea de drum nu se mai deplasau careva mijloace de transport. Astfel, acuzarea adusă în acest sens este neîntemeiată.

Colegiul a specificat că aceste împrejurări de către instanța de fond au fost analizate și apreciate coroborându-le în procesul aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv cu: a) declarațiile martorilor Vornicov Serghei, Ormanji Larisa, Culev Dmitrii și Stamova Anjela, care de fapt au confirmat că au auzit zgomotul motocicletei ce se deplasa cu viteză în timp ce la acel moment alte mijloace de transport staționau la culoarea roșie a semaforului. De asemenea, respectivii martori au indicat că ei au văzut motocicleta după accident, care se afla pe partea carosabilului din sens opus, iar automobilul inculpatului, înaintea impactului cu motocicleta, staționa în mijlocul carosabilului, perpendicular, de-a curmezișul drumului, însă în caz că motociclistul se deplasa mai departe pe partea sa de deplasare, acesta avea posibilitate să evite accidentul rutier și fără obstacole să se deplaseze pe banda sa de circulație.

Niciun martor nu a putut cu certitudine să declare, că după producerea accidentului rutier inculpatul ar fi schimbat poziția automobilului său. Or, staționarea automobilului în mijlocul carosabilului, în poziție perpendicular sau sub un unghi, de-a curmezișul drumului, poate crea o perturbare evidentă a traficului rutier, însă este de evidențiat faptul că carosabilul unde a avut loc accidentul rutier este cu două benzi de circulație în fiecare direcție și lățimea carosabilului într-o singură direcție este de 5,9 metri, iar lungimea automobilului de model „Mercedes”

implicat în accidentul rutier este de 4,8 metri, astfel motociclistul în cazul deplasării cu viteză admisibilă, putea evita accidentul rutier, deplasându-se în continuare pe banda sa de circulație fără obstacole, însă victima s-a ciocnit în automobilul inculpatului în aripa din partea stângă față, deci acesta a ieșit pe contrasens, unde și s-a produs accidentul rutier.

Din constatările din rapoartele expertizelor judiciare nr. 0054 din 9 aprilie 2014 și nr. 1379 din 8 august 2014, care la fel confirmă circumstanțele enunțate supra, că până la momentul impactului motociclistul se deplasa pe carosabil pe partea dreaptă, totodată rotindu-se, în momentul impactului locul de ciocnire a mijloacelor de transport se aflau sub un unghi de aproximativ 60°, astfel, motociclistul ar fi putut evita impactul, dacă ar fi frânat, inclusiv, până la oprirea completă a mijlocului de transport.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 23 ianuarie 2020, procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea deciziei din 13 noiembrie 2019 a Colegiului Penal al Curții de Apel Cahul cu dispunerea rejudecării cauzei penale privindu-l pe Arabadji Gheorghe, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că decizia din 13 noiembrie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Cahul este neîntemeiată, ilegală, și pasibilă casării, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, temeiuri pentru recurs prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) Codul de procedură penală.

Recurentul a indicat că:

- în cadrul judecării cauzei în instanța de apel au fost audiați din nou martorii Cojocar Gh. și Russu D., au fost verificate declarațiile martorilor Vornicov S., Cheleş N., Radulov Gh., Ormanji L., Culev D. și Stamova A., audiați în instanța de fond, însă în decizia instanței de apel lipsește descrierea și aprecierea declarațiilor martorilor Vornicov S., Cheleş N., Radulov Gh., Ormanji L., Culev D., Stamova A., Miliș G., fiind indicate doar expresii cum: „*martorii indică faptul că, ...*”, „*de vreme ce martorii audiați*”, etc;

- în cadrul ședinței instanței de apel au fost verificate mijloacele materiale de probă: procesul-verbal de cercetare la fața locului și schema accidentului rutier, schemele întocmite de către martorii Cojocari și Russo, rapoartele expertizelor judiciare nr. 009320 din 09 aprilie 2014, nr. 009383 din 8 august 2014, nr. 0054 din 9 aprilie 2014, nr. 1379 din 20 iunie 2014, nr. 1379 din 20 iunie 2014, procesul-verbal de efectuare a experimentului din 13 martie 2014, procesele-verbale de examinare a stării tehnice a mijloacelor de transport, procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 23 decembrie 2013, or, aceste mijloace materiale de probă lipsesc a fi descrise în decizia instanței de apel, și respectiv, fără descrierea constatrilor prin aceste probe a elementelor de fapt;

- recurentul a relatat că procesul-verbal de efectuare a experimentului din 13 martie 2014 nu a fost luat în considerație de instanța de apel, nu este menționat în decizie și nu a fost supus aprecierii în coroborare cu cumulul de probe prezente la actele cauzei;

- instanța de apel nu a respectat prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, nu a executat indicațiile date de Curtea Supremă de Justiție, prin deciziile din 20 iunie 2017 și 15 ianuarie 2019;

- instanța de apel a menționat că, verificând sentința instanței de fond, găsește că destul de minuțios au fost verificate probele prezentate atât de către partea acuzării, cât și a apărării, a apreciat fiecare probă administrată pe caz separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete descrise și apreciate, de fapt și de drept, indicate în rechizitoriu, și a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul învinuirii. Astfel, prima instanță a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre, care a fost suficient motivată și argumentată pe care se întemeiază soluția. Însă, aceste concluzii sunt neîntemeiate și ilegale, și nu pot fi acceptate. Or, prin deciziile din 20 iunie 2017 și 15 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a constatat faptul că, potrivit descriptivul sentinței, instanța de fond nu a apreciat fiecare probă administrată pe caz separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu.

12. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Reținând această ultimă prevedere, Colegiul penal conchide că instanța de apel nu a dat răspuns la toate motivele invocate de procuror în apel, iar probele prezentate în susținerea învinuirii nu au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, în apelul declarat de procuror se invocă motivele privind ilegalitatea și netemeinicia hotărârii atacate prin faptul că instanța a admis o eroare gravă de fapt și pripit a decis asupra soluției adoptate, ignorând probele prezentate în sprijinul învinuirii.

Prin decizia din 20 iunie 2017 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel din 17 ianuarie 2017 dispunându-se rejudecarea cauzei în alt complet de judecată, și prin decizia din 15 ianuarie 2019 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel din 19 februarie 2018 dispunându-se rejudecarea cauzei în alt complet de judecată.

Colegiul penal lărgit și-a motivat soluția prin argumentele că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor examinate și asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu a verificat și nu a apreciat profund probele administrate și examinate în instanță în raport încălcările incriminate lui Gh. Arabadji prin rechizitoriu.

La fel, nu a verificat care probe și circumstanțe sunt pertinente și importante pentru speța dată, pentru justa soluționare a fondului cauzei, indicându-se că, la

rejudecarea apelului, instanța de apel urmează cu strictețe să îndeplinească cerințele art. 414, 417, 101, 436 Cod de procedură penală, și ținând cont de motivele casării deciziei atacate să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată (f.d. 105-117 vol. III, f. d. 229-237 vol. III).

Instanța de apel, încălcând prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsură în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea apelului, n-a îndeplinit indicațiile anterioare a instanței de recurs, superficial unilateral și selectiv a cercetat probele prezentate, fără a se pronunța argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, deși acesta invocă probe concrete care, în opinia lui, confirmă vinovăția inculpatului de încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, încălcare care din imprudență a provocat decesul unei persoane.

Astfel, instanța de apel examinând cauza, a conchis că apelul procurorului urmează a fi respins, deoarece acuzarea nu a prezentat probe suficiente și admisibile ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se incriminează, iar ca rezultat a menținut sentința din 12 mai 2016 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga (f. d. 62-70 vol. IV).

Analizând decizia contestată în raport cu argumentele invocate în recurs Colegiul penal, conchide că la argumentarea necesității respingerii apelului declarat de acuzatorul de stat, instanța de apel a apreciat unilateral și selectiv probele administrate.

La acest capitol, Colegiul evidențiază că, instanța de apel audiind martorii Cojocar Gh. Și Russu D, precum și verificând declarațiile martorilor S. Vornicov, N. Cheleş, Gh. Radulov, L. Ormanji, D. Culev, A. Stamatova, Gh. Miliș, a conchis că acestea nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare și a reținut că din conținutul acestora rezultă că: „V. Caiac manifesta comportament agresiv conducând motocicleta cu încălcarea regulilor de circulație manifestate prin ignorarea semnalului roșu al semaforului, depășirea limitei de viteză”, însă instanța a ignorat în totalitate și a lăsat fără careva apreciere depozițiile martorilor, prin care aceștia indică despre acțiunile lui Gh. Arabadji în raport cu încălcările incriminate prin rechizitoriu, or, din depozițiile martorilor rezultă că la momentul accidentului automobilul de model „Mercedes” se afla în mijlocul drumului dorind să efectueze manevra de întoarcere la stânga, trecând cu 2-3 m. peste mijlocul drumului, iar după producerea accidentului a schimbat poziția automobilului și a mers în spate 1-2 metri.

La fel instanța a ignorat depozițiile martorului Gh. Miliș (f. d. 166 vol. III) din care rezultă că, până la producerea accidentului, motociclistul V. Caiac se deplasa pe banda sa, pe partea dreaptă a carosabilului, iar automobilul condus de inculpat venea din direcția stației și de aici a început manevra de întoarcere.

În continuare, Colegiul lărgit reține că instanța de apel, în argumentarea deciziei adoptate, s-a axat doar pe descrierea acțiunilor lui V. Caiac (victima) și în totalitate a ignorat acțiunile lui Gh. Arabadji, acestea nefiind analizate în raport cu argumentele invocate de procuror, care susține că inculpatul a început manevra de întoarcere spre stânga direct din locul de staționare, fără a se apropia din timp de axa drumului și contrar pct. 39 din Regulamentul Circulației Rutiere, nu s-a asigurat că

această manevră va fi efectuată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic.

La acest capitol instanța de recurs reține că acuzatorul de stat în susținerea acestei acuzații a făcut referire la procesul-verbal de petrecere a experimentului din 13 martie 2014 cu planul schemă (f.d. 158-159 vol. I) în care este indicată traiectoria de efectuare a manevrei și deși instanța de apel a verificat această probă în cadrul ședinței de judecată nici nu a indicat-o în conținutul deciziei, precum nici nu s-a pronunțat asupra acesteia, nefiind clar care este concluzia instanței vis-a-vis de proba respectivă.

La fel, lecturând decizia contestată, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a descris selectiv o parte din concluziile rapoartelor de expertiză judiciară nr. 0054 din 31 octombrie 2013, nr. 09320 din 9 aprilie 2014, nr. 09383 din 8 august 2014 și nr. 1379 din 8 august 2014, iar în final a concluzionat că aceste probe nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece din aceste rapoarte rezultă că conducătorul motocicletei urma să acționeze în conformitate cu cerințele art. 45 pct. 2 din Regulamentul circulației rutiere.

Prin urmare se constată, că instanța de apel ca și în cazul analizei declarațiilor martorilor, verificând concluziile experților a analizat doar care au fost acțiunile lui V. Caiac și cum trebuia acesta să acționeze, însă a omis să analizeze acțiunile lui Gh. Arabadji, și a ignorat în totalitate concluziile experților din rapoartele sus menționate expuse în anexele nr. 2 (f.d. 157, 214 vol. I) în care este indicată poziția automobilului de model „Mercedes” condus de Gh. Arabadji în momentul accidentului rutier în raport cu axa drumului și elementele carosabilului.

De asemenea Colegiul penal reține să sunt pripite concluziile instanței de apel prin care se indică că: „din concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 0054 din 31 octombrie 2013 și nr. 1379 din 8 august 2014, rezultă că unghiul între axele longitudinale ale automobilului și motocicletei în momentul tamponării constituiau aproximativ 30°, astfel că respectiva concluzie indică că poziția automobilului „Mercedes” vis-a-vis de axa drumului nu depășea unghiul de 60°, pe când poziția perpendiculară era să constituie 90°. Astfel se constată că traficul rutier nu era perturbat prin poziționarea automobilului de model „Mercedes” la axa din stânga a drumului ”.

În acest context, instanța de recurs tine să menționeze că această concluzie este eronată și neîntemeiată, or instanța de apel nu a ținut cont de faptul că „unghiul între axele longitudinale ale automobilului și motocicletei ” (schema 1, f. d. 176 vol. I) și „poziția automobilului „Mercedes” și motocicletei „Kawasaki” în raport cu elementele carosabilului (schema nr. 2, f. d. 177 vol. II)” sunt noțiuni diferite, iar faptul că unghiul între axele longitudinale ale automobilului și motocicletei erau de 30° nici într-un caz nu poate indica asupra faptului că automobilul „Mercedes” se afla vis-a-vis de axa drumului sub un unghi ce nu depășea 60°.

În argumentarea acestei concluzii Colegiul lărgit reține că aceste constatări ale instanței de apel contravin concluziilor experților indicate în anexele nr. 2 la rapoartele de expertiză judiciară nr. 0054 din 31 octombrie 2013 și nr. 1379 din 8 august 2014 (f. d. 157, 214 vol. I), în care sunt reprezentate unitățile de transport în momentul producerii accidentului rutier în raport cu elementele carosabilului.

La fel, Colegiul penal reține că este pripită și bazată pe presupuneri concluzia instanței precum că reacția lui V. Caiac era încetinită, deoarece acesta se afla în stare

de XXXXX, or, concentrația XXXXX depistat în sânge la V. Caiac era de 0,2 %, adică permisivă, deoarece în conformitate cu prevederile art.134¹² Cod penal, nu atingea gradul minim.

Generalizând cele menționate, Colegiul specifică faptul că instanța de apel s-a expus prematur și selectiv asupra probelor prezentate de partea acuzării, reținând doar acele circumstanțe care în opinia sa confirmă nevinovăția inculpatului, neelucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, fapt ce a dus la apariția discordanței între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor.

Astfel, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, pripit concluzionând la general că declarațiile martorilor S. Vornicov, A. Stamatova, N. Cheleş, Gh. Radulov, L. Ormanji, Gh. Mileș și D. Culev nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, deoarece declarațiile depuse de aceștia nu formează ferma convingere despre vinovăția inculpatului.

Prin urmare instanța a făcut niște concluzii generale vis-a-vis de depozițiile martorilor audiați, iar conținutul probelor indicate au fost expuse în alt sens decât cel în care au fost declarate, astfel ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate.

În atare situație se constată că instanța de apel, unilateral a examinat probele și a dat mai multă prioritate probelor prezentate de apărare, ignorându-le neargumentat pe cele ale acuzării, fapt ce a dus la concluzia prematură a instanței de apel că, „prima instanță întemeiat a concluzionat că partea acuzării nu a prezentat probe concludente și pertinente ce ar proba vinovăția lui Gh. Arabadji în săvârșirea infracțiunii incriminate”.

Rezumând cele menționate, Colegiul constată că instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2 Cod de procedură penală).

Or, contrar acestor stricte prevederi legale, instanța de apel a grupat o parte din probe, argumentând la general că ele nu confirmă vinovăția inculpatului, conținutul altor probe cum ar fi concluziile din rapoartele de expertiză judiciară nr. 0054 din 31 octombrie 2013 și nr. 1379 din 8 august 2014 au fost redactate selectiv, iar asupra unor probe cum ar fi procesul-verbal de petrecere a experimentului din 13 martie 2014 în general nu s-a pronunțat.

În acest context, Colegiul penal menționează că, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor propusă de către procuror și a ajuns la concluzia că instanța de fond just l-a achitat pe inculpat, ea urma să dezvăluie această concluzie expunând punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, și invocate în apelul procurorului, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Acestea fiind menționate Colegiul conchide, că instanța de apel la examinarea cauzei nu a respectat prevederile art. 101, 417 și 436 alin. (2) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată nu cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus la respingerea apelurilor, precum și motivele adoptării soluției date prin ce a admis

erori de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Procedând în asemenea mod, instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414 alin. (2) și art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu adoptarea unei hotărâri neîntemeiate și nemotivate.

Având în vedere că erorile de drept invocate nu pot fi corectate de către instanța de recurs, decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel.

La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art. 414 Cod de procedură penală, să înlăture erorile enumerate mai sus, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate, să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, să țină seama de cele expuse în decizia din 20 iunie 2017 și din 15 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, legate de justa, apreciere, sub toate aspectele, complet și obiectiv a tuturor împrejurărilor cauzei, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și recurs și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, casează total decizia din 13 noiembrie 2019 a Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, în cauza penală în privința lui Arabadji Gheorghi și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 2 iulie 2020.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Nicolae Craiu